

גיליון מס 17
שנה 86
ב' בתמוז תשפ"ג
12.6.2023

מנסה לראות את הדברים הטובים

מילים: אריק איינשטיין
לחן: מיקי גבריאלוב

מנסה לראות את הדברים הטובים
מנסה לראות את האורות הקטנים
בתוך החושך הגדול, מחפש לי דרך
מנסה לראות את הדברים הטובים.

לחשוב שהים הוא תמיד תמיד כחול
ואלוהים הוא תמיד הכי גדול
בתוך החושך הגדול מפלס לי דרך
מנסה לראות את הדברים הטובים.

מנסה לסנן את מה שכתוב בעיתון
ומה שקראנו זה בכלל, בכלל לא נכון
בתוך החושך הגדול מצייר לי דרך
מנסה לא לראות את הדברים הרעים.

מנסה לחשוב שבסוף יבוא שלום
ומה שחלמנו זה בכלל, בכלל לא חלום
בתוך החושך הגדול, אני כורע ברך
מחכה שיבוא האור הגדול.

מנסה לראות את הדברים הטובים
מנסה לראות את האורות הקטנים
בתוך החושך הגדול, מחפש לי דרך
מנסה לראות את הדברים הטובים.

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור:

כרמלה אורבן ואביב לשם

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

רשם: רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

23/05/2023

משתתפים בחדר ישיבות ובזום: אורה אלון, נורית קצירי, נילי ארזי, חוה ברייר, יהודה כהן, ניר קיטאי, זיו בן סירה, אביב לשם, תמר גולני, גלעד רוטבך, מזל אלט, הלל צרי, ענת לשם, חדוה שקד, אילן אופיר, רמי יעקב.

נעדרו מהישיבה: נעמי מור, יניב צור.

יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

אישור מאזן ועד מקומי לשנת 2022

טיוטת דו"חות הכספים של ועד מקומי לשנת 2022 הוצגה בפני המזכירות הרחבה. המאזן הוכן ע"י "ברית פיקוח" המתפקדים כרואי החשבון של הוועד והקיבוץ. לאחר דיון קצר אושר המאזן לחתימה. המאזן מצורף לדיווח זה.

הצעת מש"א לקביעת קריטריונים לתשלום כוננות

(תוספת לנוהל עבודה בתמורה)

מציגה חדוה שקד/מש"א. מוזמנים: צוות מש"א.

לאחר שני דיונים מקדימים בנושא, הציגה חדוה בפני המזכירות הרחבה את הקריטריונים לקבלת גמול כוננות כפי שהוצעו ע"י צוות מש"א. חברי המזכירות דנו בקריטריונים ולאחר מכן נערכה הצבעה והמסמך אושר.

הקריטריונים המצ"ב הם תוספת לנוהל עבודה בתמורה

לאור משך הדיונים בנושא, הוחלט כי תוקף יישום הנוהל על-פי הקריטריונים שאושרו יהיה ממועד אישור סעיף הכוננות בקלפי (1.12.2022).

ערעור על החלטת מזכירות

נדחה למועד אחר.

בית שער הגולן משתתף בצערם
של מאיר בן עמי ובני המשפחה,
על מותה של האחות
מירי בדר ז"ל

קריטריונים לקבלת גמול כוננות - תוספת לנוהל עבודה בתמורה (אוסר במזכירות הרחבה ביום 24.5.2023)

לעובדי פנים:

הזכאות לגמול כוננות תינתן רק למי שעובד במשרה מלאה (מלבד פנסיונרים).
עבודה בענף שפועל 24 שעות ביממה ושצריך לתת מענה מיידי שאינו סובל דיחוי.
התחייבות לזמינות ולקריאות בשעות לא שגרתיות מעבר לשעות העבודה.
הגמול יהיה גלובלי - 300 ש"ח לחודש, למעט מקרים חריגים שבהם יוגדר גמול לפי קריאה ושהגמול עליהם יהיה לפי 30 ש"ח לשעה (עד 300 ש"ח בחודש).
תפקידים המזכים בגמול כוננות נכון להיום: חשמלאי, אינסטלטור, אחראי קיטור, לולן, רפתן, ניהול "בית הדר", סדרן רכב (לפי קריאה), כונן בתיירות (לפי קריאה), יו"ר צח"י + סגן יו"ר צח"י (לפי קריאה).
אפשר לקבל גם גמול כוננות וגם לקבל שעות בתמורה, עד למכסה החודשית/שנתית שהוגדרה בנוהל. מסעיף זה מוחרגים כוננים בענפי חקלאות בע"ח ו"בית הדר" שבהם הכוננות היא מעבר למכסת שעות שבת.
בשיקולים לאישור תקן לקבלת גמול כוננות יובא בחשבון האם יש צורך למנות מחליף לכונן בהיעדרו, ומה מקובל בתחום.
על הכונן שאושר לו גמול, לחתום על מסמך התחייבות הכולל את פירוט הדרישות מהכונן, מה מצופה ממנו ועל מה הוא מקבל גמול (מצ"ב בהמשך המסמך).

לעובדי חוץ:

הזכאות לגמול כוננות תינתן רק למי שעובד במשרה מלאה.
יש בתלוש השכר שלו רכיב כוננות.
ההחזר על הכוננות יצטרף לחישוב כלל ההחזרים להם זכאי עובד החוץ עד למכסה של 30% מהברוטו.
גובה הגמול: כמו לעובדי פנים.
עובדי חוץ המבקשים לקבל גמול כוננות ייפגשו עם צוות מש"א ויסבירו את בקשתם.
יש לחתום על הצהרה על ביצוע כוננות ועל כך שכל הפרטים שנמסרו לצוות נכונים (נוסח הצהרה בהמשך המסמך). מסמך התחייבות על כוננות

**בית שער הגולן משתתף בצערם
של תמר ואברהם דביר ובני המשפחה,**

**במות רון בכר ז"ל
בעלה של שרון בכר (דביר)**

אבי זעירא שואל

לאחרונה נודע לנו, דיירים בשכונה המערבית, כי באתר בניית השכונה החדשה לנים כל לילה שני שומרים: האחד שומר פלסטיני עם אישור, והשני ללא אישור עבודה. בבירור שנעשה מסתבר שבהסכם עבודה עם הקבלן אין להעסיק שומרים פלסטינים. זאת תקופה מאתגרת מבחינה ביטחונית, לכן אנחנו דיירי השכונה מבקשים לדעת האם ההנהלה המשקית והביטחונית מאשרת את נוכחותם של השומרים.

אילן אופיר, מרכז המשק, משיב

באתר הבנייה של שכונת הירדן נמצאים עובדים פלשתינאים בדומה לרבים אחרים בכל רחבי מדינת ישראל. הם עובדים עם רישיון העסקה הניתן ע"י המדינה. לחלקם יש גם רישיון לינה המאפשר להם ללון במדינת ישראל בתקופת עבודתם. מסיבות שונות הקבלן ביקש להלין מספר עובדים באתר הבנייה לאחר שסידר להם תנאים סבירים למגורים. מתוך רצון לקדם את הבניה כמתוכנן ולטובת כל הצדדים נעניתי לבקשתו. עקב תלונות, שלא ברור לי מה היקפן, והחלטת ההנהלה המצומצמת פניתי לקבלן להפסיק לינה זו - וכך נעשה.

כיום נמצא באתר לאחר שעות העבודה שומר בלבד. כאשר האתר מגודר ונעול בסיום יום העבודה.

במהלך יום העבודה נכנס לקיבוץ האחראי על הקבוצה בלבד, אזרחי ישראלי (קבלן משנה), למילוי מים קרים וכלבו ככל ויש צורך.

חלקנו מפגינים מדי שבוע בעד דמוקרטיה, חופש, הגנה על קבוצות שונות באוכלוסייה ועוד. כדאי לפעמים לזכור כי ערכים חשובים אלה נכונים גם לכאלה שאינם אזרחי מדינת ישראל וגרים לא רחוק מאיתנו.

בתקווה לאכלוס מהיר של שכונת הירדן.

אצלנו בכפר חלם

אדם עברי

מעשה שהיה כך היה. סיפור על קולנועית.
ב2011 שפרה פנתה בבקשה לקבלת קולנועית וקיבלה תשובה שלילית. היא לא אמרה נואש, ורכשה לעצמה קולנועית.
לפני שלוש שנים היה צורך להחליף את המצברים, פנינו לוועדת בריאות אשר אישרה שאחזקת הקולנועית תהיה על חשבון הקיבוץ.
והנה חלפו להן השנים, שוב היה צורך בהחלפת מצברים, פנינו לוועדת בריאות וקיבלנו תשובה שלילית.
נאמר לנו כי לא ניתן להחזיר לנו אלף חמש מאות ש"ח על החלפת מצברים אבל שפרה זכאית לקבלת קולנועית ששוויה עשרים אלף ש"ח. בחשבון פשוט נראה לי שנכשלנו...
ההיגיון נשאר בחוץ...

פנינה קיטאי מתייחסת:

בשער הגולן יש למעלה מ 30 קלנועיות פרטיות.
תקנון הקלנועיות מסודר וברור, ונכתב בו באופן חד משמעי שתחזוקת קלנועיות פרטיות תמומן ע"י החברה.
להחזקת קלנועית פרטית יש יתרונות וחסרונות - כמו להחזקת רכב פרטי. היתרונות הם למשל שניתן לבחור איזה דגם שרוצים, ניתן למסור או למכור את הקלנועית וכו'. החסרונות הם שהמימון הוא על חשבון החבר. באותה מידה שהקיבוץ לא מממן תיקונים ברכב פרטי כדי שהחברה לא ישתמשו ברכב מהסידור, הקיבוץ לא מממן תיקונים בקלנועיות פרטיות.
פנינה קיטאי
רכזת ועדת בריאות

מוכנים תמיד

כיתת הכוננות שלנו יצאה לאימון שכלל רענון נהלים והנחיות, רענון תפקידי כיתת הכוננות בשעת חירום, תרגולות מצבים שונים אליהם עשויה להידרש כיתת הכוננות ותרגולי ירי. רכז הביטחון, **אלי עמש**, סיכם ש"היה אימון טוב, הספקנו את מה שתכננו מראש, החבר'ה התייצבו ועשו אימון טוב. אני מקווה שלא יהיו אירועים חריגים, אבל אם נידרש לתת מענה אז יש לנו כיתת כוננות טובה ומחויבת".

על אירוח פליטי הדרום

גלי דרור

הי,
בעלון האחרון הובא מידע חלקי. מבקשת לעדכן כי שהו אצלנו מעל 60 איש, רובם משפחות דתיות מהדרום. בצוות המתנדב חסרו שמותיהן של **איה רוטבך** ו**דגנית ארזי** הנפלאות. תודה.

כנס תנועת "השומר הצעיר"

אילן אשל

השתתפתי עם יואב ארזי, נילי ארזי, נעמי מור, רחל להט והלל הלוי בכנס של תנועת "השומר הצעיר" שנקרא "החרב והיונה" והתקיים בבית הפלמ"ח בתל אביב. זהו דיווח מקוצר על האירוע בו השתתפו חברי תנועה רבים וגם חיילים בני קיבוץ המשרתים בצה"ל בחילות השונים.

הכנס הוקדש לשלושה קיבוצים שהשתתפו בקרבות מלחמת העצמאות, נסוגו וקיבוצם נכבש. הקיבוצים האחרים, שהשתתפו במלחמה נלחמו ולא נסוגו, וחלקם בקרבות היה חשוב יותר ולעיתים בעל משמעות אסטרטגית, הוזכרו בקצרה כאילו בדרך אגב. לדעתי, היה בכך טעם לפגם. בין קיבוצים אלה אמנה רק כמה: נירים, נגבה, יחיעם, גת. גלאון.

הכנס התחיל בשתי הרצאות שנשאו שני פרופסורים שחקרו את הקרבות. בין השניים אני רוצה לציין לטובה את פרופסור אביבה חלמיש שהרצאתה הייתה מבריקה ועסקה מלבד המצב העובדתי גם בסיבות שגרמו לנסיגה.

לאחר מכן כל אחד משלושת הקיבוצים הציג את עצמו ואת סיפור הנסיגה שלו. יש הבדלים גדולים בין שלושת המקרים המשותף ביניהם הוא העובדה שנסוגו בלי פקודה מפורשת. לא אתאר כאן את שלושת הפרשות, אכתוב רק כמה מילים על התרשמותי:

רבדים - הדובר של קיבוץ רבדים לא סיפר על הנסיגה שקרתה בעקבות כיבוש הגוש כולו על ידי צבא ירדן וכוחות פלשתינאים. הוא התרכז בקרב אחד שקרא לו הקרב הנעלם ובו מחלקה אחת ישראלית שמנתה כ-200 לוחמים תקפה כוח ערבי של מעל 200 לוחמים והשמידה את כולו. זהו ללא ספק אחד מקרבות הגבורה ההרואיים ביותר של מלחמת השחרור שמשום מה נשכח ולא תועד בהיסטוריה הרשמית.

יד מרדכי - חברת הקיבוץ שסיפרה את פרשת נסיגת יד מרדכי הייתה תינוקת בעת הנסיגה, ופונתה מהקיבוץ יחד עם שאר הילדים והבלתי לוחמים לפני ההתקפה העיקרית של המצרים שגרמה לנסיגה הכוללת. המצרים הסתערו על יד מרדכי כמה פעמים ונסוגו, אך בהתקפה המכרעת ריכזו כוח גדול אל מול לוחמים שחלקם חברי קיבוץ וחלקם חיילים שסבלו מאבדות כבדות בפצועים והרוגים ומחסור חמור בנשק ותחמושת. מבחינה צבאית למרות שלא הייתה פקודה מפורשת הייתה הנסיגה מוצדקת.

שער הגולן - יואב ארזי ספר את סיפור הנסיגה של שער הגולן בצורה יפה ומכובדת מלווה בתמונות מתוך הסרט 'גבורות'. יואב הדגים בדבריו את הסיבות העיקריות להחלטה על הנסיגה כפי שאנחנו מכירים מקרוב: פיקוד עליון שלמעשה הקריב את שער הגולן ומסדה. פיקוד מקומי חלש ובלתי מוכשר, חוסר תקשורת, הוצאת התגבורת, חוסר בנשק ותחמושת ומיגון, והסיבה העיקרית ייאוש.

יואב ציין בדבריו את הדילמה העיקרית העומדת בפניי יישוב אזורי שהצבא מבוצר מאחוריו "להילחם עד האיש האחרון, או לסגת ולחזור מתגברים ולשקם את היישוב" אנשי שער הגולן החליטו לסגת, ספגו שיימינג לאורך תקופה אבל הצליחו במשימת השיקום.

ואל שבולות עשין לנו!!

ניצן רימר

חג שבועות בקיבוץ שער הגולן! איזו גאווה!
התחלנו את החג בשעה 17:30 עם דוכני ענפים שחלקו נשנושים ויצירה ברוחב לב
המשכנו לטקס חגיגי בהשתתפות מיטב הרקדנים, הרקדניות, הזמרים והזמרות בניצוחם של
שני מנחים אלופים!
לאחר התאוששות קלה, נפגשנו בשפך למסיבה שנמשכה אל תוך הלילה, עם הרבה שמחה
ואווירה טובה.

כדי להרים את כל האירוע הענק הזה הרבה אנשים טובים התגייסו!

והנה התודות:

צוות החג - **דורי, ירדן וחופית לסקה**, שהיו זמינות עבורי בכל רגע, ולקחו על עצמן כל משימה!
תודה לכן, לא הייתי יכולה בלעדיכן. ניפגש בשנה הבאה.

מנחים - **זיו בן סירה וינון לשם** - תודה על הנחיה מצוינת! מצחיקה וזורמת. הייתם נהדרים!
הרכב קולי - **פנינה קיטאי, איילה בן-עמי ולירון דגן**. **יואל קלס** - פלייבק. תודה על פתיחת חג
חגיגתי ונעימה.

מקהלת ילדים - **דוד וחופית** - אלופים! העבודה עם הילדים לא הייתה פשוטה, ובזכות סבלנות
והקשבה של חופית והרבה יצירתיות של דוד - אני חושבת שגם נעמי שמר עצמה הייתה גאה
בביצוע שלכם. תודה גם לכל הילדים והילדות הנהדרים שהשתתפו.

ריקוד אבוקדו - תודה ל**יובל ויהלי** על הכנת הריקוד המקסים ולמשתתפות.
ריקוד בנות - תודה גדולה ל**נעמי בן ארוש** (מדריכה בכיפון), שהצליחה לגייס את ילדי הכיפון
לריקוד סופר מושקע!

ריקוד ילדי הגן - תודה רבה ל**גל הלוי** ולמשתתפים. תודה מיוחדת לגל, שבערב החג התמודדה
עם כמות הילדים הגדולה שביקשה לעלות לבמה. הייתם חמודים להפליא!

הילה - ריקודים בקהילה - תודה על שלושה ריקודים שעוד ידברו עליהם הרבה וייהפכו
למסורת! ריקודים הטסים, הגברים וריקוד האימהות. תודה גם לכל המשתתפים והמשתתפות!
"גולן", מנהלי ועובדי הענפים - על הדוכנים והתהלוכה - בלעדיכם אין חג!!

עציצים - **שירלי רות** - תודה על פעילות מקסימה. ובכלל, בהזדמנות הזו, תודה על כל מה
שאת עושה במשתלה. איזה כיף לנו!

חשמלייה - **עוזי ומוחמד** - תודה תודה תודה! אני עוד לומדת את החגים, וצוות החשמלייה,
ועוזי בעיקר מלווים אותי בסבלנות וממלאים כל בקשה. תודה רבה לכם! לחג הבא אנסה
לחשוב על הכל מראש.

תודה על תפעול התחנות ועזרה בהקמה ובחיסול.

שזירת פרחים - **רויטל זהר**. רויטל, תודה שאת כל שנה לוקחת על עצמך את התחנה הזו. למי
שלא יודע, מדובר בתחנה שדורשת הכנה לא מעטה. רויטל, תודה על התחנה הכי עמוסה ויפה
בחג! ותודה לכל מי שהגיעה לערב ההכנה במועדון.

עיצוב במה - **אורה אלון** האחת והיחידה! שגם ב 50 מעלות מתעקשת על הזווית בה יהיה מונח הכד. תודה רבה לך, אורה, הייתה לנו במה מקסימה בזכותך!
 דגל ענף ותעודות - ברכות לענף התיירות על קבלת דגל הביכורים ואיחולים חמים לכל מקבלי התעודות: **ירון שן, עמי בן עמי, מילכה פיצ'וטו ומעיין כצנלסון**.
 ותודה אחרונה חביבה ל**יעקב שן**, שמלווה, תומך ומוודא את צעדיי בכל רגע. אין חכם כבעל ניסיון!

תעודת הוקרה מוענקת השנה לירון שן

נכנסת לעבוד בגול ב - 1984
מילאת תפקידים שונים וביניהם גם ניהול מחלקת התריסים.
קיבלת על עצמך לפני 20 שנה את ניהול מחלקת ההקרה
בה אתה מתמדת עד היום.
שירתת הקרנה זו אפשרה לנו לייצר צינורות פקס
במהירות גדולות ובעלויות נמוכות ובכך הגדלת את המכירות
בשוק התחרותי הסובב אותנו.
במחלקה מקיימת מיליוני מטרים של פקס כל שנה,
ואף שוקדים על תחומי הקרנה נוספים.

כל זאת בזכות ניהול מקצועי עם תשומת לב לכל פרט,
אחוזי מחד אפסיים והיכרות מקצועית של מערכות התפעול,
תוך דאגה מתמדת לחיפוף תקלות גם בשעות שמעבר ליום העבודה.
תמיד ידעת לשמור על יחסי עבודה טובים עם חבריך לצוות,
וביחד עמדתם בכל דרישות השוק באיכות וכלכלה הזמינים.

על כל אלה קבל ברכה ותודה

מעובדי גול וכל בית שער הגול
חג הביכורים תשפ"ג, מאי 2023

תעודת הוקרה ניתנת בזאת למילכה פיצ'וטו

לפני למעלה מ 50 שנה התחלת לעבוד במכבסה
בשנים הראשונות כעובדת מן המניין,
במשך השנים צברת ניסיון רב בעבודה
והפכת להיות המנהלת המנוסה והמקצועית.

לפני מספר שנים קיבלת על עצמך את ניהול ענף הבגד כולו.
הצוות המסור בהנהלתך נתן שירות מעולה
לכל חברי הקיבוץ
ובנוסף לכך גם לענף התיירות ולחיצוניים.
כל זאת נעשה ברוח טובה, ויחס חברי,
וכך כל פריט שנמסר לכביסה ביום ראשון
חזר "כבמטה קסם" תוך זמן קצר,
נקי, מקופל ומונהץ אל בעליה.

על כל אלה קבלי ברכה ותודה

בית שער הגול | חג הביכורים תשפ"ג, מאי 2023

דגל הביכורים ניתן השנה לענף האירוח הכפרי

בשנה החולפת הגיע ענף התיירות להישג מרשים
כאשר הותיר רווח נטו מעל 2 מיליון ₪
שיא של כל הזמנים.

מאז הקמתו של הענף לפני כ 30 שנה, האירוח הכפרי צמח
והשתפר משנה לשנה. הבתים שודרגו לרמה טובה,
הנוי הנפלא משרה אווירה כפרית נעימה, רמת השירות המעולה
מביאה תיירים רבים לשוב ולהתאכסן אצלנו.

יש לציין במיוחד את תרומתו הרבה של האירוח הכפרי לרווח
שמשאירים ענפי השירות: ענף המזון, הבגד, בריכת השחייה,
המוזיאון ועוד...

מאחלים לענף התיירות המשך צמיחה בעתיד,
תוך שמירה על רמת השירות המעולה אליה הגיע.

צוות העובדים ובראשם שלמה ארזרז דואג לכל צרכי התיירים,
מקפיד על ניהול נכון, הודות לכך הושגו תוצאות כלכליות
מרשימות.

על כל אלה קבלו ברכה ותודה

בית שער הגול | חג הביכורים תשפ"ג, מאי 2023

חסימת האוזן השפך!

ניצן רימר

יומולדת שנה לפאב השפך! מזל טוב!
הגיעו לחגוג, לשמוח, לרקוד ולשתות כ-300 חברים בני כל הגילאים.
נהנינו מארגון מעולה, אבטחה קפדנית, די-ג'י הגברה ותאורה משובחים.
בר עשיר שעמד בעומס. לא נצפו תורים
בהחלט היה ערב שייזכר!
וזה המקום להגיד תודה רבה לכל משפחת עברי!! שבלעדיה, המקום הזה לא היה כמו שהוא,
ואולי לא היה בכלל
ענבר ואופיר, תודה רבה על שנה של עשייה שלא פוסקת (תשמרו כוחות לקיץ). על דאגה
ושמירה על המקום, תחזוקה שוטפת, התגייסות לכל רעיון ושירותיות ברמה הכי גבוהה שיש.
אתם אלופים, נהדרים, ואין כמוכם בעולם כולו!!
רז ועמרי, תודה רבה על הרוח הגבית. ובמיוחד תודה על העזרה במסיבה.
ליאת וספיר, תודה רה לשתיכן. תודה שאתן משלבות את השפך בחיים העמוסים שלכן
ומוצאות פניות למקום הזה. ספיר גם אחראית לכל הפרסומים והויז'ואל של השפך. תודה!
לחיי עוד שמחות, חגים ומסיבות. ולחיי פעילויות נוספות בשפך!

חנה ברייר

שישי בבוקר שעה 10:00,
בתחזית מזג האוויר הודיעו שזה עומד להיות היום החם בשנה, אבל למרות זאת, הם הגיעו
למוזיאון: אחד ועוד אחד ועוד... כדי לראות את תערוכת המקלעות הנהדרת של נורית,
ולבקש להרצאתה של ד"ר נעמה סוקניק, אוצרת החומרים האורגניים ברשות העתיקות.
באופן מרתק ובהתלהבות סיפרה נעמה על גילוי מקלעות, אריגים וסלים עתיקים שנשתמרו:
בנגב, בערבה ובמערות מדבר יהודה, וזאת רק בזכות החום והיובש השורר באזורים אלה.
לרגע זחלנו איתה אל תוך המערות וגילינו בעזרתה את האוצרות הנדירים שהתגלו.
אשרינו שזכינו לפגוש כאן במקומותינו חוקרת בקנה המידה של נעמה ולשמוע את הרצאתה
המרתקת.

דברים לפתיחת התערוכה "מקלעת וכלי"

נורית קצירי - יום שישי 19.5.2023

עוד משחר ילדותי הייתי קרובה לאדמה ולטבע. כמי שגדלה במושב להורים חקלאיים, חובבי גינון, עולם הצמחים היה תמיד יקר לליבי. כשהייתי תלמידה בבית הספר העממי בכפר מל"ל, אהבתי להכין עם חברותי מחרוזות ממחטי אורן מצוי, לא אורן קנרי. האם היה זה סימן לבאות? לו היו מספרים לי שבגילי המופלג אקיים תערוכה במוזאון - ספק אם הייתי מאמינה, לו היו אומרים לי שכל גישתי לעולם הצומח תקבל מימד חדש הייתי תוהה האם זה אפשרי. ולו היו מגלים לי שזווית הראייה שלי תשתנה ובכל מקום שאטייל בו אתייחס אל הצמחים שבדרכי כחומרי קליעה זמינים, שבליחות סערה אחשוב על ענפי האורן הקנרי שישברו ויחכו לי למחרת על האדמה כדי שאאסוף אותם - הייתי מופתעת. זכיתי בגדול. די קרובה לגיל שמונים למדתי להפוך קש לזהב, פסולת אורגנית לאוצר. סוף, סוף פענחתי את נושא הקיימות.

נפתח בפני עולם עשיר מאין כמותו הנותן דרור לדמיון, עיסוק מהנה לידיים והמון שלווה לנפש. הצטרפתי לקהילת הקולעים, נשים וגברים העוסקים במלאכה הקדומה בעולם. אני מרגישה מחוברת למורשת אנושית עתיקה ומרתקת. ועתה תור התודות והן רבות - קודם כל תודה לכולכם שהגעתם לכבוד אותי באירוע מרגש זה, מאד מעריכה.

תודה לקרן חבצלת הצעירה שהעניקה לי מלגה ואפשרה את קיום התערוכה. תודה לעמית לנדנר החוקרת ולמירי סגן-כהן, מורתי לקליעה במחטי אורן קנרי, איתה הכול התחיל לפני יותר משלוש שנים. תודות למורות לקליעה במהלך השנים: יונית קריסטל, ובעיקר ענת אייזנקוט.

תודה ליוניקים שלנו שמטפחים ודואגים לצמחים מהם אני קולעת ויוצרים לנו גן בוטני מדהים.

תודה ליעל הירש הקדירת ששולחת לי כלים מוכנים לקליעה מקבוצ פלך וליפתו שלנו המוביל. תודה לטמיר הנגר שחותך לי את הבמבוקים, ולמש' אלון שהשאילו את המדפים הטבעיים לתצוגה. תודה למשפחתי האהובה, שתמיד מתלהבת מכל מה שאני קולעת וזה לא קל לרצות ארבע בנות מעצבות, משימה בלתי אפשרית כמעט ולאחרונה הצטרפה גם נכדתי לתחום העיצוב.

תודה לאיש שלי, הפדנט, שסובל בשקט את הבלגן, ערימות מחטים וחלקי צמחים הנמצאים תדיר בבית, במרפסת, ברכב ומלוא כל המחסן. הוא תמיד יד ימיני, סו שף של קולעת- קודח, מנסר, גוזם, סוחב, זורק ויש לו גם רעיונות משלו.

תודה לשירלי רות וליואב גולן המספקים לי חומרי גלם משלימים.

תודה לסטודיו Egg design ולאילין מבית הדפוס בדגניה ב'.

תודה למיה מצוות המוזאון ותודה ענקית אחרונה, לאוצרת התערוכה והמוזאון חוה ברייר, חברתי המוכשרת ואנינת הטעם על עיצוב תערוכה ייחודי ועל שהובילה אותי למחוזות שלא פיללתי. מקווה שתיהנו בתערוכה. כמעט שבת שלום לכולכם.

דרך המשקפיים שלי / סדרות מומלצות

יפה עברי-קפון

(נכתב לפני חג השבועות)

לקראת חג השבועות, הכול נצבע לבן חגיגי, יחד עם עוגות הגבינה, השבט המשפחתי, הארוחות, אז אם מוצאים קצת זמן פנוי, הנה כמה המלצות למלא אותו.

"יהלומים"

סדרה בת 8 פרקים, בני כשעה המתרחשת באנטוורפן, בלגיה. ובמרכז העלילה בורסת היהלומים, משפחה חרדית על כל מכאוביה, והתמודדות עם האיום על התפרקותה והתפרקות העסק המשפחתי. משוחק יפה, אמין, ויש גם שחקנים שלנו - יונה אליאן שתמיד מצוינת. שווה צפייה.

"שרלוט המלכה"

לכל "המכורים" לסדרה "ברידג'טאון" - שרלוט המלכה מחכה רק לכם. עוד ממתק מאותה חנות ממתקים. הסדרה עוקבת אחרי שתי דמויות היסטוריות בבית המלוכה הבריטי - ג'ורג' השלישי שנקרא ג'ורג' המשוגע ואשתו שרלוט, שאכן הייתה נסיכה גרמנייה. הסדרה נוטפת רומנטיקה, חוויה שעוברת מהר מדי. אל תחמיצו. שיהיה פרקים של חמישים דקות, עד שיגיעו פרקי המשך של "ברידג'טאון".

"קליאו"

סדרה מסקרנת נוספת, דוברת גרמנית, שונה, המתארת סוכנת ביון במזרח גרמניה הננטשת על ידי הממסד, ויוצאת למסע נקמה משל עצמה. סדרה עם הרבה הומור, עם מבט מעניין על הקשר בין גרמניה המערבית לגרמניה המזרחית ועם כל פרק מתאהבים בדמות הראשית יותר ויותר. סך הכול שמונה פרקים בני חמישים דקות, מומלצת מאוד לאוהבי ריגול.

לכל מי שאהב את הסרט "רעב" עליו המלצתי בעבר, עוד סרט תאילנדי מצוין עם אותה שחקנית ראשית - "זורקת". זהו סרט קטן יותר, מינימליסטי, לא מספיק הדוק באמירה שלו אבל מתמודד יפה עם סוגיית האגרנות, ונותן פתח מעמיק להבנה התוך אישית והבין אישית. ממליצה בחום. משודר בנטפליקס ונמשך כשעה וחצי.

דיבור עם מאיר שלו

ובכן, הדבר היה ככה. כשעשו נולד בביתו במדבר, הוריו קנו לו שתיים דובים כדי לשמח אותו. חלפו הימים והילד אהב מאוד לשחק עם הטרקטור האדום שבארגז החול, וכשגדל וקיבל במתנה חתול שעיר ואפרפר הילד היה מאושר והחליט לקרוא לחתול קרמר. ראשית, החתול החמוד רבץ בגינת הבר וישן כל הזמן אך כשפנדה הכלבה יצאה למרעה ובאה לבקרו עם הדודה מיכל, שיש לה גומות חן כמו לזוהר, הוא שמח מאוד וביחד שיחקו ודמיינו שבאחד הימים יסעו ביחד עם הקטר שרצה לנסוע לרומא ושם יפגשו את רוני ונומי והדב יעקב ואז ידברו בעיקר על אהבה.

ובינתיים הילד גדל והימים חלפו והיו כימים אחדים בעיניו. הוא לא סיפר דבר לאחיו, על קרמר שרוצה ללמוד לשחות וגם לא על אבא שעושה בושות כי פחד מהאריה בלילות. ועכשיו עם תנ"ך או בלי כשהסופר האהוב שלנו הלך לעולם שכולו טוב ננצור את זיכרו ואת ספריו לנצח.

על החתום,

הכֶּנֶה נחמה.

(נכתב לפגישת הבוקסרפינג שהוקדשה למאיר שלו ז"ל.)

לילדים ונוער

סתם שדה ריק - תמר וייס-גבאי
שלושה מרשעים - ג'וליה דונלדסון
כראמל/ ההתחלה - מאירה ברנע גולדברג
כראמל/ חתול בצרה - מאירה ברנע גולדברג
עוגיות התמרים של ננה ג'וליט - ענת לב-אדלר
פיל בחנות חרסינה - נאוה מקמל עתיר
איזדורה מון/ הולכת לבית ספר - הארייט מונקסטר
איזדורה מון/ חוגגת יום הולדת - הארייט מונקסטר

השרשרת - אדריאן מקינטי

שלושה - ואלרי פרין

תחת שמי כרתים - ג'יני אשקרופט

משהו קרה לבלה - אוריין צ'פלין

שומרת ראש - קתרין סנטר

בת הלוויה - קייטי אלנדר

קריאה מהנה!

יעל קרני

ביקור הגברת הזקנה, או: מיה הופכת עולמות נילי ארזי

כבר בעלון הקודם כתב אביב על לאה, תולדות חייה וביקורה בשער-הגולן. ועוד ציין שהיא הגיעה אחרי תאום מוקדם עם מיה צור.

חשבתי שמן הראוי לספר ולו על קצה המזלג על התאום המוקדם הזה. איך כל זה התחיל? אבל אני מזהירה אתכם: כל מה שכתוב מחוץ לסוגריים הוא על קצה המזלג, מה שכתוב בסוגריים זה המזלג עצמו.

ובכן איש ששמו גי (מארה"ב הרחוקה) הגיע יום אחד למרכז כנרת לחדשנות בעמק הירדן (לרגל עבודתו בהכנת מזון לבעלי חיים.. שם הוא פגש את ענת וקסלר-ישראלי הממונה על קשרי חוץ ומציאת תורמים פוטנציאליים (שאגב, היא אשתו של הנכד של בן-ציון ישראלי, שזה כבר דבר מרגש מבחינתי). גי שאל אותה אם היא מכירה מישהו מקיבוץ ששמו שער הגולן, כי חמותו (הלא היא לאה) הייתה שם בזמנו, נדמה לו, ב 8-1947. והיא כנראה תרצה לעשות טיול שורשים ו"לסגור מעגל". עכשיו: ענת מכירה את נוגה צור (למה? כי נוגה שחקנית כדור סל מצטיינת ובגלל שחסרות בנות בקבוצת הכדורסל של נשים בוגרות היא ביקשה מנוגה להצטרף אליהן), ולכן ענת פנתה לנוגה בבקשה שתשאל את אמא שלה (הלא היא מיה) אם היא יכולה לברר איזושהי קצה חוט שיחבר את שער-הגולן לחותנת, ואם כן אז היא, ענת, תוכל להעביר את המידע לגי (זה הראשון בשרשרת), והם יוכלו להמשיך להתכתב. זהו. אז נוגה פנתה לאמא שלה עם הסיפור הזה. מיה לקחה את האתגר והלכה לארכיון ליעל לברר איזה ילדים היו פה בשנים האלה, ואסתר (שהיא ידועה כנוברת מצטיינת בנבכי העבר) מצאה שבאותה תקופה היו כמה וכמה ילדים, שורדי שואה, שקראו להם קבוצת "זרעים", שהגיעו לארץ אחרי שהיו ב"בית הילדים" בלנקנזה, ושלקבוצה זו השתייך גם חיים להט (בשמו הקודם חיים ליפשיץ). את הידע הזה העבירה מיה לענת, וכך נמשכה ההתכתבות בשלבים בין מיה לגי, בעקיפון דרך ענת. תוכנית הביקור נדחתה שוב ושוב מסיבות שונות, ויום אחד גי כתב שלאה הייתה רוצה לבוא לשער הגולן ל"ביקור שורשים" והאם כשתבוא תוכל לפגוש את חיים. מיה הסבירה לו שחיים כבר לא איתנו, אבל היא תדבר עם אשתו רחל. בשיחה איתה הציעה רחל שגם תשאל אותי (נילי) אם אהיה מוכנה להיפגש איתה, כי עשיתי עבודת מחקר קטנה על בלנקנזה (זה סיפור בפני עצמו ולא חייבים לקרוא: באחד הימים, ליד שולחן חדר האוכל, חיים אמר לי שהוא מתרגש כי מחר הוא נוסע לחגוג עם כל החברים מאז יום הולדת לאמא של ילדי בלנקנזה - ראומה וייצמן. שאלתי אותו מה זה בלנקנזה, והוא אמר שזה בית יתומים שהגיעו לשם אחרי המלחמה ואותו ניהלה ראומה וייצמן, שליחת הסוכנות בת 22 אז, שדאגה להם לכל, כמו אמא. ומאז, לאחר שהתבגרו, הם באים כל ילדי בלנקנזה וחוגגים לה כל שנה יום הולדת. נפעמתי מהסיפור הזה ובמסגרת הקורס "לגעת באדם - קולנוע מספר שואה" החלטתי לעשות עבודה על בלנקנזה. ראיינתי את חיים על מה הוא זוכר משם, קראתי

ספר "דובדבנים על האלבה", שמספר את סיפור המקום, וכמובן קראתי גם על ראומה ויצמן שניהלה בעזרת עוד בחורה מארה"ב את הבית שעברו בו כ-600 ילדים מגיל 3 עד 12, ביניהם קטנים שלראשונה ראו מברשת שיניים וסדין לבן, שלא לדבר על חולצה לבנה בערב שבת ושירי ארץ ישראל ופסנתר - להכל דאגה ראומה. לא פלא שהתיחסו אליה כמו אל אמא שלהם. הלאה בסיפור: כשמיא שאלה אותי אם אסכים להשתתף במפגש וגם אולי לעשות ללא סיוור קיבוץ ולהראות לה את המקלט שבו שהתה עם הילדים, כששער הגולן הופגז בתחילת מלחמת ההתשה. ברור שהתרגשתי מאוד והסכמתי. עבר זמן (וקצת שכחתי מהענין) כי "ביקור הגברת הזקנה" נדחה והשתתה ושוב נדחה מסיבות שונות שם בארה"ב בארגון הנפשות הפועלות). ואז סוף סוף הגיע היום החשוב. מיה הודיעה לכולם את סדר היום והכניסה את כולם למצב כוננות. מי זה כולם? מתברר, שאסתר אלט הזמינה את האורחים לארכיון, ושם נזכרה לאה גם ב"הוריה המאמצים" - אלישבע וניוסי, ולצערנו, בתם יהודית לא יכולה הייתה לבוא. מיה סיכמה עם רחל להט שניפגש בחדר האוכל ואחר כך במרפסת המוזיאון והזינה גם את נורית רוגל (בתו של שיקה כהן המורה שלהם), את יעל אריאלי (מנהלת הארכיון) ואת אבישי כאחד שהיה כבר נער באותה תקופה והוא זוכר הרבה, וכמובן את אמא שלה שלומית חפץ עם האקורדיון, כדי שתנגן ותשיר שירים של אז ואותי כמארחת עוזרת לה מההתחלה ועד הסוף. וזה סוף הסיפור..

מכאן ואילך מתחילה הכתבה של אביב. מה אומר לכם לסיכום? זה היה יום מרגש מאין כמוהו, לא רק לאורחים, גם לנו המארחים. לא כל יום קורה דבר כזה. כל זה בזכותה של מיה. אמרתי כבר שהיא יודעת להפוך עולמות! אז הנה אמרתי את זה שוב. נילי

חומר למחשבה

לפני שנים, האנתרופולוגית מרגרט מיד נשאלה על ידי סטודנטית מה היא מחשיבה כסימן הראשון לציוויליזציה בתרבות. הסטודנטית ציפתה ממיד לדבר על קרסי דגים או כדי חרס או אבני שחיקה.

אבל לא. מיד אמרה שהסימן הראשון לציוויליזציה בתרבות עתיקה היה עצם ירך שנשברה ואז נרפאה. מיד הסבירה שבממלכת החיות, אם אתה שובר את הרגל, אתה מת. אתה לא יכול לברוח מסכנה, להגיע לנהר לשתות או לצוד מזון. אתה בשר לחיות משוטטות. אף חיה לא שורדת עם רגל שבורה מספיק זמן כדי שהעצם תתרפא. עצם ירך שבורה שהחלימה היא עדות לכך שמישהו הקדיש זמן להישאר עם מי שנפצע, קשר את הפצע ונשא את האדם למקום מבטחים.

תושבת חוזרת

(פרקים ציון העבר שלי אתל אביב לשער הגולן, עם תחנה צמחית בגסדה)

סיגל אשל

26/11/22

היו שלום, או סידורים אחרונים ביהושע בן נון.
את יום הולדתי השנה, בעוד קצת יותר משבועיים, אחוג בפעם הראשונה ללא אמי, אחרי מות אחי הצעיר ובכתובת חדשה-ישנה, בתבנית מולדתי - שער הגולן.
כל זה עדיין גדול מדי, חמקמק מדי, מבהיל ומושך בשלל האפשרויות הטמונות בו, כרוך בסיכומים ובהשוואות, בפרידות מאנשים רבים הרקומים במסכת היום-יום שלי, בפרידה מתלאביבוס, עיר כיסופי מאז שחר הילדות, שאת יחסי עימה איני רוצה לסכם או לסיים.

עירפס

תל אביב, עיר רפוש, אהובה
עלי פסמטאות הבץ שבנפשי
חולשת היסודות, הפעור הנחנטי,
הבדידות המתריסה מאחורי
תריסי פלסטיק, רפפות מתכת, חבקי עץ,
מרפסת סגורה-פתוחה מתמוטטת.
אהובה כטיפפה ננדרנית
בצל קבורות תפוחות.
נשים וגברים שוטפים ברחובות
נפגעים אתה אל גשם אביבי מתוק.
(מתוך ספרי "איפה זה שם")

בינתיים אני מפרקת ולעתים מתפרקת, מתרועעת בין פינות שעיניי כבר שבעו מהן, בתוך מרחבים ומיצרים שמאסתי בהם, ופתאום הם מושכים את לבי, נוהרים אליי. ובחוף - לי כל גן נושא מזכרת, או חזי בי בקנוקנות געגוע ופיח, צופן הרפתקאות לאין קץ, שקסמן בעצם התכונות.

ארבעים שנה בנווה המדבר התל-אביבי - שנות דור - האם אגיע לארץ המובטחת?

3/12/22

יום לפני הספירה (החדשה).

בימים האחרונים מטחנת מוחי גורסת שוב ושוב את המשפט: "אני לא תופסת שזו הפעם האחרונה ש...". יש להבהיר - זה אינו "אני לא תופסת" שבנהי ובספיקת כפיים, אלא כפשוטו:

באמת איני תופסת ששגרת היום-יום שלי כאן מסתיימת, שמעתה שיטוטיי היומיים לצרכי עבודה וסידורים, וחיי בכלל, יתנהלו על מדרכות אחרות, בנוף אחר, נוכח פרצופים אחרים, רחוק ממרכיבים משמעותיים בזהותי. אמנם אני מצפה למעבר ומכירה בתועלותיו המרובות ובכל זאת עדיין איני מסוגלת לעכלו כמשהו שמעבר להפוגה.

דומה שבמצב של הכרה נפשית ורגשית מלאה, הייתי מתקשה לבצע את המעבר. ולא מפני שאינו מתאים או ראוי, להיפך - אני שלמה עימו וסבורה שהוא צופן הזדמנויות רבות עבורי ועבור שירי, אלא שאני מתקשה במעברים ובשינויים, ומעדיפה להימנע מהם ועל פי רוב דוחה אותם ומתייסרת אתם הרבה.

בכל הזמן הזה אני חושבת ומשוחחת עם עצמי ועם אחרים על השינויים בחיי מאיזו קומה גבוהה למדי, רחוקה מהתשתיות הפצועות ממות אמי ואחי, שמבין סדקיהן עולים זיכרונות ושאלות קיומיות ומציפים אותי עד כדי עייפות אטומה וקהה.

וכך, אתמול, ביום שישי, כל פעולה שביצעתי זכתה לתזכורת פנימית שזו הפעם האחרונה ש... ושוחחתי באריכות ובנפש חפצה עם ידידי אנשי הסופרמרקט, ועם שכנים ומודעים שנקרו

בדרכי לסידורים אחרונים, ללא רגשות יתרה. רק כשנכנסתי הביתה והוזמנתי להאזין לבתי ולמורתה האהובה לפיתוח קול מור מנדל, חדרה הזמרה הצלולה הישר אל מרכז העצבים הרגשי שלי ועיני ירדה פלגי מים.

השיר המצורף "הדרך הביתה", מספרי הראשון "דם בודד", נכתב בזמן אחר, בתודעה אחרת. בזמנו שיתפתי אותו בחוברת הזיכרון של יוסף נצר ולא מזמן הקדשתי אותו לזכר בן עמק יקר, יחיאל חזק, עם פטירתו, בכל מקרה נדמה לי כי עדיין "זקיפי בננה בשלמות תכולות" ילוו אותנו אל השער ואני מאמינה שהברושים יתנהנו גם הפעם.

גאוואה

ד"ר מור כהן הראל קיבלה את התואר דוקטור לפילוסופיה על מחקרה ביחידה האקדמית לביולוגיה. כל הכבוד!

חילופי נשי

עינב אבישר סיימה את תפקידה כמזכירת החשמליה ומתמקדת בתעשיית הסושי. **לילך תורן** מחליפה אותה והיא מזכירת החשמליה.

חנות יד שניה

ביוזמתה של **שירי קרני** נפתחת חנות יד שניה בבית הילטון. פרטים במודעות.

ט.ל.ח.

שמו של **אודי ארזי** נשמט מרשימת חברי ועדת דירות. אודי חבר בוועדה.

גאוואה בדובאי

פנינה קיטאי הוזמנה להרצות בדובאי על מכון הפיזיותרפיה "שער הגוף" שבהנהלתה. ביום ראשון 4.6.2023 פנינה צולמה בהרצאתה בדובאי בכנס פיסיותרפיסטים בינלאומי. כל הכבוד!

מהלך מנצח

רימון שן (בתם של עדי וצור) ונבחרת בית הספר "מול גלעד" זכו במקום השני באליפות בתי הספר היסודיים בשחמט, שהתקיימה ביום ב' 29/5 בבית גבריאל. גאים בכם.

מזג האוויר השתגע

ב-02.00 בבוקר שבין שישי לשבת 3.6.23 הרעמים התגלגלו וניתך גשם חזק. ושוב בשבת בעשר וחצי בבוקר רעמים ברקים וגשם קצת פחות חזק אבל גשם! בסה"כ ירדו בשני האירועים הרועשים 0.3 מ"מ, וכל זה בימים של חום כבד. הוא אשר אמרנו, מזג האוויר השתגע.

שיר השער

בעוד חברים רבים יוצאים להפגנות בצומת צמח ובתל אביב, בזמן שמאיים להשתלט על חיינו החושך של אובדן הדמוקרטיה והנהגת דיקטטורה דתית ימנית קיצונית - אנחנו מחפשים את הדברים הטובים.

דור שני בחקלאות, דוק שני בנשיאות

לפני 35 שנה (1988) קיבל ענף הבנות את פרס העבודה ע"ש קפלן בבית הנשיא **חיים הרצוג**. נסעה לשם משלחת של נאמני הבנות. הנה גם אבא ה"קונדל", וגם **לילך** הקטנה. לפני שבועיים, ללא שום קשר לזה, קיבלו **דנית** ו**שחר** הזמנה לבוא לבית הנשיא כנציגי החקלאים כמו גם נציגים נוספים של ענף הלול ומשק החלב. היום, בבית הנשיא הבן, באוירה נעימה ושמחה נסגר מעגל. ממש "דור לדור יביע אומר" או "מעשה אבות סימן לבנים", שחר ודנית הביאו ליצחק תמונה של אביו חיים עם ברכה. אב ובן נשיאים ואב ובן חקלאים גאים בעמלם.

